

Blijven

Er groeien schubben op dit been
schuldig geheugen van wat onder water moest blijven
een glibberig dier dat 's nachts van het bed glijdt
om nog één keer naar jou te kijken.

Vergeten. Kon het maar chirurgisch
met een scalpel weefsel laten wijken
handen die zakelijk spartelend vlees verwijderen
in naam van stabiliteit, wildgroei die wraak neemt
met één achterblijvende cel de kans op overleven
is gunstig als ik zwijg en mijn best doe
daar is over nagedacht

De liefde kijkt toe terwijl ik met een schort voor
mijn onderarmen schrob dus
dit is het, zeg ik.

Desinfecteren bij de wastafel, hopen
dat het wegblijft in een hemd verweven
met de man die je hier naar toe bracht
de stof ruikend naar kind, zijn armen om je middel
als hij weg is, hij houdt van je
om je vissenhuid.

Dit is mijn huis.

Uit: Goudlicht en Avondschijs, de beste 100 gedichten uit de Turing gedichtenwedstrijd 2017